

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se olagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Z Beneškega.

(Izv. dopis.)

V Šentpetru, katerega ne vem že čemu prištevati, ali tičem ali mišim, imamo že nekaj let sem, dobro pripravnico za učiteljice. Da sta krasna okolica in zdravi slovenski zrak pomogla privabiti kaj tacega v Šentpeter, tega ne tajim; ali prvi uzrok je bilo gotovo želja ustanoviti mej Slovenci laško gnezdo, od koder naj bi se po deželi širil jezik italijanski in z jezikom tudi italijanski duh, dasi-ravno ni jednega, ni drugega ne pogrešamo v blaženi nedižki dolini. Pravo za pravo jaz ne vem, s kakovim uspehom proti slovenščini se mora ponašati Šentpeterska pripravnica „con annesso collegio-comitto.“ Da naši narodnosti ne koristi, to je povsem umevno. Gotovo je tudi da italianizatorjem se ne zdi dovolj; kaj še! učenke bodoče učiteljice, so le z Laškega doma, in samo kaka redka Slovenka zajema z njimi iz skledé italijanske rafinované kulture. Tako se hodi le polževo pot. Da se prej patrijotični cilj doseže, treba je neposredno v narod poseči, in sicer začeti delovanje pri najmlajših koreninah bodoče generacije, namreč poprijeti se male dece. V to svrhu so nam preteklih dnuj Šentpeter z novim zavodom obogatili in osrečili, z otroškim vrtom! To bo menda silno koristilo. Na vsak slučaj, ko bi tudi s tem ne šlo preveč od rok, potem nam gotovo kar vseučilišče utaknejo in tako, častiti bralci, naše glavno beneškoslovensko mesto (mali tržič, ki ne broji niti 600 duš) se bode moglo drugače ponašati, nego vaša bela Ljubljana. Take stvari ukazuje napadno vlada, pa ni brez besede pri tem tudi par napihnenih birokratov Šentpeterskih; plačuje pa, seveda, in precej mastno, bedni narod. Jaz ne vem, kako si more novih troškov iskati baš Šentpeterska občina, katera je že itak do oči v dolgove zabredla. No, stoprav zdaj razumem, zakaj jej je božja previdnost dala za grb križ narobe obrnjen (križ sv. Petra), ker gre namreč v Šentpetru vse narobe.

Pa kaj mi! naša usoda, naš delež je bil in bode vekovečno stokanje pod težkim tujim jarmom; to dobro znamo in smo se tudi v voljo božjo udali.

Ali zdaj preti nova silna nevarnost Slovincem na Primorskem in v Istri, in morda celo na Kranjskem, in Slovanom v Avstriji celi, pa tudi morda Rusom in vsem mogočnim in nemogočnim Slovanom na tem in na onem svetu. To je razvidno iz poziva in programa, katerega je razobesila po dolgočasnih Videnskih zidovih neka nova patrijotična družba, ki se imenuje po Dantu Alighierija, kateri je skrbeti da se bo na vse načine italijanščina branila in širila zunaj Italije, pa tudi bojevati se proti brezštevilnim sovražnikom, „in primis et ante omnia“ proti grozovitemu panslavizmu. Aha, signori miei, ci siamo! Ne bode li to nekaka parodija Don Quixota bojujočega se proti mlinom na veter? Prosit! Društvo je ravnokar kali poglalo, korenine ima v Rimu, a razširja se urno po Italiji. Seveda Viden, ki stoji na straži, ni smel zaostati. Morda Vam bodem o tem še pisal, ko poizvem kaj več. Mimogredé dostavim, da če se mi v Italiji za slovenske reči zanimati predznemo, utegnejo nam dohajati celo iz avstro-italijanskega Primorja preteča nam anonimna pisma. To vem, da se je zgodilo na čast svetih mučenic Tolerancije in Jdnakopravnosti.

Zadnje volitve in spremembe v Istri in na Primorskem so silno razkačile naše Italijane, kateri se teh dnuj z nenavadnim naidušenjem zanimajo za zatiranje brate. Od najvišjih državnih osob do populičnih kričarjev vsi bi radi kar najedekrat Avstrijo in Slovane snedli. To je že prevelik kos, no pa prav nič ni manjša lakot italijanska. Celo ljubeznivi striček Crispi bi baje svoje precej ostre zobe rad Avstriji v bedro zasadil, ali — počasi z oslom po ledu! Stari svojeglavni oče iz Berolina mu tega za sedaj ne dopušča, a on, sluga pokorni mora le sline doma cediti, ter celo komitete, za nerešene brate osnovane, razdirati. Aj, aj! to je grenko, prokleta zavisnost in prokleta tripelalijanske sitnosti! Pa „vremena bodo Lahom se z jasnile!...“

Še to za priložek, da se razvidi, kako Itali jani poznajo Slovane, proti katerim se tako jezijo. Stopil sem v brzopjavni Videnski urad s slovenskim telegramom; ko ga oddam, me vpraša uradnik:

— Kakov je to jezik? —

— Slovanski (nesem rekel slovenski, bi bilo preveč podrobno).

— Se ne vsprejme.

— Zakaj da ne?

— To ni jezik, to je dijalekt.

— Ooh!

— Dijalekt se ne vsprejema, in to je nemški dijalekt.

— Tako? dovolite potem, da vam častitam na Vašem etnografičnem znanji. In jela sva se prič-kati po italijanski šegi, dokler ni pravde rešil neki drug debelotrebušni uradnik s sledečo salomonsko razsodbo: Dijalekt ali jezik, vse isti zlodej, samo da bo z latinico pisan!

Semkaj bi spadala še ta čudovito smešna novost, katero je objavil letos neki Videnski dnevnik: „(Nov časnik). Govori se, da v Rezijanski dolini pod goro Kanin začne v kratkem izhajati panslavi-stičen ruski časnik!!!“ Nezaslišano bi bilo ko bi izšlo v Reziji (kjer se niti ne sanja o tiskarnah) vsaj par strani slovenskega ali celo italijanskega abecednika!

Izvoz in valuta.

Spisal Vaso Petričič.

II.

(Konec.)

Ako zrelo premislimo stvar, vender se ne daje tajiti, da se more zagotoviti povzdiga narodne blaginje le z urejeno in proti vsem premenam stanovitno valuto. To pobjže pojasniti, bodi namen naslednjim vrsticam.

Gospod Pflęshoerl je mnenja, da našemu to-zemstvu ni v nobeno škodo, ako recimo naš avstrijski papirni goldinar nenadoma v nemški državi pade od 1 60 na 1 20 mark ter pravi, goldinar je obdržal za nas isto vrednost, kakor poprej, goldinar da je za nas vedno goldinar. Po mojih mislih nesta se natanko uvaževala oba mogoča slučaja, kadar se zmanjšuje vrednost naše valute v inozemstvu.

Mogoča sta namreč dva slučaja:

1. Da se našega denarja mnogo nahaja v inozemstvu in da je ta denar odšel v inozemstvo za

LISTEK

Altnordisch.

Von Dr. Karl Glaser, Professor am k. k. Staatsgymnasium in Triest. Mitglied der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft in Leipzig. Den vom 2. bis 14. September 1889 in Stockholm und Christiania zum achten internationalen Congress sich versammelnden Orientalisten in Hochachtung gewidmet vom Verfasser. Triest vom F. H. Schimpf v osmini str. 42.

Kakor so štajerski Slovenci neumorno delavni na narodnem polji in si ustanavljajo zavod za zavodom za obrambo svoje narodnosti, tako so tudi njihovi pisatelji navzlic neugodnim razmeram marljivi na literarnem polji in priznati moramo, da štajerski slovenski pisatelji najbolj gojijo znanstveno slovstvo. Večidel so učenci ali vsaj osobni prijatelji našega literarnega Nestora Davorina Trstenjaka, ki še v visokej svojej starosti marljivo mlajše poučuje in k delu vzbuja. Škoda, da so ne kateri, kakor prof. dr. Janko Pajk, ki se odlikuje po filozofskih razpravah svojih, in je ravno dokončal večje filozofsko delo, začenjali v nemškem jeziku pisati. Sicer pa nam je znano, da tudi v slovenskem jeziku ima več rokopisov dogotovljenih. Jeden najmarljivejših in najučenejših pisateljev iz Trstenjakove šole pa je dr. Karol Glaser, ki je ravno

izdal gori naznačeni zelo zanimivi spis. Profesorju Glaserju teče jednako slovenski in nemški jezik in res veselo je čitati, kako v svojej knjižici opisuje deželo in ljudij, jezik in slovstvo zemlje, v katerej je zibelka staronordske literature. Mi toplo priporočamo to lepo berilo slovenskim dijakom in sploh vsem izobraženim Slovincem.

Gospod dr. Glaser je dogotovil tudi slovensk prevod Shakespearovih dram: „Kralj Lear“ in „Romeo in Julia“, dalje v nemškem jeziku po želji svojega slavnega prof. Bühlera večji spis: „Der indische Student“ po staroindijskih virih.

Drug marljiv štajerskoslovenski pisatelj prof. dr. Sket je dogotovil: Berilo za 7. in 8. gimnazij-ski razred in spisuje, kakor slišimo, staroslovensko slovnico za srednje šole. Slava Ti, blagi sin in ponos domovine! Omeniti še hočemo prof. dr. Schreinerja v Bolzanu, ki je spisal popularno fiziko za družbo Mohorjevo, in župnika M. Slekovca, ki kakor marljiva čebelica zbira in obdeluje gradivo lokalne zgodovine.

Mnogo obeta filolog V. Oblak, znan po svojih učenih spisih v Jagičevem Arhivu, kateri, kakor smo slišali, obdeluje Trstenjakove razprave o venetščini za nemški publikum. O delovanji drugih štajerskoslovenskih pisateljev bom poročal v jednom prihodnjih listov.

—c

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

XII.

(Daije.)

„Ogoljufati nas hoče! — Slepri je! — Potem bi nas povsod zasmehovali. Rekli bi: „Knežji hlapci bali so se Refunde“. Rekli bi: „mušketirji so se bali postopača.“ — Ali ni potepenec?“

Birič Švandrlik je priskočil, zgrabil z obema rokama starega moža, potresel ga, pogledal mu v oči in zavrisnil, kar je mogel: „Živ je! — Ali nesem rekel, da slepari, da je goljuf?“

In najedenkrat vrglo se je nanj ostalih pet zasledovalcev, a dolgo se neso radovali svojega junštva. Refunda se jim je izmuznil in stopil zopet k cerkvenemu zidu; zdaj pa so se mu obrvi vzdignile za dober palec višje, pod njimi prikazalo se je dvoje ostrih, sokoljih očij, gube na upalem obrazu zdrhtle so nekolikrat močno, Refunda se je vzravnal, dvignil glavo, oprl se trdno ob palico, povzdignil levico proti biričem in iz ust, ki so se na polu odprle, čul se je glas, kakeršnega bi ne bil nihče pričakoval v suhem starci. Knežjim hlapcem drgetali so zobje od strahu, in zopet pogledoval je drug

visoki kurz. Ako v tem slučaju pozneje pade kurz v inozemstvu ter mi nato naš izvoz pomnožimo, vsekakor je to za nas koristno, kajti goldinar, ki je prej romal iz tozemstva na pr. za kurz 1'60, povrača se zdaj za kurz 1'20, mi smo torej dobili 40 pfenigov pri goldinarji.

Mogoč pa je tudi 2. slučaj, da se namreč v inozemstvu nahaja v obče malo našega denarja, tu je torej pali kurz na vsak način naša škoda, kajti mi moremo za to v inozemstvu manj kupiti nego sicer. Goldinarja pri takem vednem gibanju kurza ne moremo namreč zmatrati kot neizpremenljivo merilo vrednosti, ampak moramo njega vrednost vselej dovesti v relacijo z menjalno sposobnostjo njegovo nasproti tujim kovinskim valutam, in tukaj je očitno le v našo korist, ako mi za svoj goldinar kolikor le mogoče več dobimo v tuji valuti.

Po gospoda Pflegshoerla mnenji bilo bi najbolje, ako kurz našega denarja pada v inozemstvu v brezkončnost, torej naposled ničla postane.

Tega stavka posledic gotovo ni izvajal pisatelj, ker potem ne bili bi mi v inozemstvu čisto nič več sposobni kupovati; vsako izpodkopanje vrednosti našega papirnega denarja bilo bi za nas v tem pogledu na vsak način škodljivo.

Težiti nam je torej po tem, da ima naša valuta kolikor možno visok kurz, in po tem, da naš izvoz kolikor možno prospeva. Oboje se daje čisto dobro spojiti, ne da bi nam bilo potreba, mogoče še celo umetno, skrbeti za to, da pade kurz naše valute.

Sleharna še taka uboga država, ako le ni napravila državnih dolgov v inozemstvu, ima na svojem zemljišči toliko gotovine, bodisi srebra ali zlata, katera je v razmerji k njenim dejanskim trgovskim ali drugačnim prodajam, kajti kupec daje praviloma, oziroma raznim drugim menjavam vrednosti dober, prodajalcu za dajatev vselej primerni vrednostni ekvivalent bodisi v gotovem kovinskem denarju bodisi v kakem drugem blagu (dobru), za katero dobiva ta navadno pri menjavi kovinski denar. Drugače se menjava ne izvršuje.

Ker se izvozno vprašanje tesno dotika valutnega vprašanja, moramo njega korist razpravljati le v zvezi z valutnim vprašanjem. Najprvo torej vprašujem: Kaj je prav za prav vzrok, da se zmanjšuje vrednost valute, in kako se je zgodilo, da sme inozemstvo (kajti tozemstvo podvrženo je nasiljevalnemu kurzu) sicer mogočih držav vrednostna zaznamenila, zastopajoča denar, v obestransko škodo, kakor bodem pozneje pojasnil, izpod vrednosti taksirati?

Ne bodemo se motili, ako trdimo, da tiči vzrok zmanjšanju vrednosti valute v dragocenih podjetjih, katere si nakopavajo velike države v naši moderni dobi, da bi tako s preustrojeno upravo, gradbami železnic, z organizacijo mogočne vojne sile na suhem in na morji ter z drugimi takimi dragimi napravami dohitele naprednejše inozemstvo ter bi tako zagotovile si obstoj države in pospeševale občni promet in domačo produkcijo.

Ker naravni prebitek rednih državnih dohod-

druzega, in zopet čitali so se na obrazih: „ali je to človek, ali duh?“

„Sužnji ste, slabši nego psi! Poginili bodele tudi beđneje kakor psi, vaše duše — ako imate katere, zalezle se bodo v pasje glave, blodile bodo po svetu in strašile ljudi sto let. Nevredneži! Zapisano vam je sicer že vsakemu znamenje Kajnovu na čelu!“

„Saj ti zamašimo jezični gobec! — Tako, da ne boš nikoli več niti zinil!“

„Da se ne sramujete! — Švandrlik! Pet na jednega — na berača! Fej! Kdor se ga še dotakne, klop pri vratarji je pripravljena! — Nazaj nesramneži! Ti pa, ustani! — Slišiš, stavec! — Gospod knez te zahteva!“

Kneži hlapci so zopet utihnili, in zopet je gledal drug na drugega in zopet čitali so se na obrazih vprašanje: „Ali razumeš?“ — In drug za drugim zmalaj je z glavo in razumel ni nobeden. Kje pa bi tudi hlapčevski njih možgani mogli razumeti, kako je to, da zahteva Refundo sam gospod knez, da se Njega knežja milost poniža in govori s človekom, na katerega so prežali že nekaj let vsi vrhovni uradi v celem okraji, po čegar sledu so hodili zasledovalci kakor sence strahov, in kateri je bil na gradovih pohujševalni kamen od gospoda direktorja do najzadnjega pasjega vodnika.

„Slišiš, stavec! — Gospod knez te zahteva!“

kov ni zadoščeval rednim državnim izdatkom, da bi mogel poravnati vse vsled tega nastale ogromne stroške, začeli so se poviševati dozdanji davki in uvajati novi na vseh poljih, kjer je bilo kaj pričakovati, in ko so se tudi ti viri pokazali premajhni ter se je bilo bati, da bi se uničile cele gospodarske eksistence, ako bi se davki še bolj zvišali, uzele so države zajme, nekoliko v tozemstvu, še več pa v inozemstvu, v katero se je morala potem iztekati redno vsako leto močna kovinskodenarna povodenj.

Obrestno breme, nastalo vsled teh zajmov do unanjih upnikov pogoltnilo je kolajoči kovinski denar, kateri je zategadel moral postopno izgubivati se iz interlokalnega prometa ter se nadomestiti z nadomestili, in ti so bili emisija bančnih in državnih papirjev, za katerih menjavo se je predpisavala tretjina kovinskega premoženja.

Iz tega vidimo, da je napak verjeti, da slab denar potiskuje dobrega iz interlokalnega prometa; slabi denar pride le tedaj v pozicije dobrega denarja, ako ta popolnoma izgine iz interlokalnega prometa.

Da industrija porabi zase velik del kovinskega denarja in predeluje za luksuzne potrebe, to je obče znano.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 26. julija.

Kakor pišejo „Narodni Listy“ bodo Mladočehi najpoprej v češkem deželnem zboru predlagali, da se deželni zbor obrne do vlade in državnega zbora, za reformacijo davka. Mladočeški list poudarja, da se mora deželnemu zboru dati pravico, da bode dovoljeval direktne davke in sklepal, kako se naj porabi. Saj v Nemčiji tudi vsaka država sama pobira direktne davke in jih sama porablja, dočim se skupne potrebe česke države pokrivajo le z indirektnimi davki. O tej zadevi seveda bode deželni zbor izrekel le svoje mnenje, naloga čeških državnih poslancev bode, da tem češkim zahtevam pripomorejo do veljave. Nam se dozdeva, da Mladočehi s tem mislijo malo predaleč poseči, in da torej ne bodo nič družega dosegli, kakor da bodo Staročehi spravili v veliko zadrego. Če bodo Staročehi v deželnem zboru jih podpirali in bode predlog Mladočehov vsprejet, jih bodo pozneje obirali, da neso v državnem zboru pokazali dovolj odločnosti, da bi bili pripomožni zahtevi češkega deželnega zbora do veljave, ako se pa upro že v deželnem zboru temu predlogu, jim bodo pa kar očitali, da izdajajo pravice češke krone. Da bi pa vlada in državni zbor sedaj v kaj tacega dovolila, pa niti misliti ni.

Pri sodiščih v Galičij in Bukovini se bode osobje pomnožilo za 3 nadsodniške svetnike, 1 nadsodniškega svetniškega tajnika, 5 sodniških svetniških tajnikov, 2 okrožna sodniška pristava, 4 namestnike državnega pravdnika, 70 okrajnosodniških pristavov, in 24 adjutovanih avskultantov. To pomnoženje uradnikov izvrši se polagoma v treh letih. Želeli bi bilo, da bi se pri imenovanju novih sodniških uradnikov oziralo tudi na znanje ruščine, da bi se pri galiških sodiščih mogla izvrševati tudi popolna enakopravnost.

Oskrbnik pristopil je k starcu, a takoj se je zopet za dobre tri korake umaknil. Po obrazu Refundovim razprostrl se je strašen izraz, kakeršnega oskrbnik v svojem petdesetletnem življenji niti v sanjah ni videl. In v spanji videva človek vender najčudnejše in često najnevarnejše obraze.

Refunda se je dvignil, oprl se zopet ob cerkveni zid, pepelnate obrvi stopile so še više na čelo, gube na ogorelem, suhem obrazu razširile so se in živci okrog usten raztegnili so se na smeh, ki je spominjal oskrbnika starega očeta iz knežve podobarne, kateremu so pred oči obesili na poluosehlih vrhah pet sinov, pet jarih sokolov, in mu potem dali španjskih zlatov, češ da mu ne bo treba beračiti. Gospod knez bil je sosen ljubitelj podob, na katerih so prav ostro kazale se odporne strani ljudskega značaja. Prostorna soba v jednom iz največjih kneževih gradov bila je s podobnimi slikami ovešena po vseh stenah od stropa do tal. In ko se je knežja milost že vsega prenasitila, ko so čuti že tako oslabei, da so se oči mimogrede sklepale v sen, dvignil se je gospod knez in krenil z brzim korakom k dverim vedočim v podobarno, katera dela bi se mogla nadglaviti v katalogu: „tu se kaže ljudska beda, ljudska topost, ljudska zavrženost, ljudsko zverstvo...“ In mej temi obrazi zdramil se je vselej zopet.

(Dalje prih.)

Če kak liberalen list zine, kako besedo proti kacemu škofu, nastane koj strašen krik v klerikalnem taboru Konservativni Dunajski „Vaterland“ pa hudo obira ogerske škofo, ne da bi se kdo kaj spodtkal nad tem. Očita jim, da so več v Budimpešti nego v svojih škofijah, da se tako priporočajo za višja mesta. Žive bolj za družbo, za nekatoliška svobodnozidarska društva in zavode nego za katoliške interese in institucije. Benediktincem ta list očita, da so bogatajci. Taka očitanja katoliške duhovščini pač neso mala.

Vnanje države.

V Atenah je umrl Bolgar, ki je vse premoženje svoje 1,200.000 rubljev zapustil domovini svoji, ker so se sinovi izneverili narodu in hočejo veljati za grške domoljube. Bolgarska vlada odposlala je v Atene odposlanca, da bi prevzel zapuščino, toda grška sodišča prisodila so zapuščino sinovom pokojnikovim. V bolgarskih vladnih krogih je velika jeza. „Svoboda“ priporoča, da bi sedaj bolgarska vlada začela strožje postopati proti Grkom. Iztirali naj bi iz Bolgarije vse grške višje duhovnike, zaprli grške šole, prepovedali grške časnike in Grke v kneževini prisilili, da se uče bolgarščino.

Dne 22. avgusta pride baje ruski car v Berlin, da vrne nemškemu cesarju lanski pohod. Car ni prav maral vrniti tega pohoda, pa sta ga pregovorila ministra Giers in Višnjegradski. Tako poročajo nemški listi. Ta pohod bode pa bolj le akt uljudnosti ter ne bode imel nobenega upliva na rusko politiko.

Začetkom prihodnjega meseca pohodi nemški cesar angleško kraljico. Cesarja bode spremljalo devet vojnih ladij s 185 topi in nad 4000 možmi. Spremstvo bode torej še impozantnejše nego je bilo lani, ko je cesar pohodil ruskega carja. Zaradi tega se tudi temu pohodu pripisuje veliko politično važnost. Cesar si bode skušal zagotoviti angleško pomoč, ko bi prišlo do vojne. Vračajoč se iz Anglije bode cesar pohodil še belgijskega kralja Leopolda.

Pred dvajsetimi leti je na nemških velicih šolah bilo 17.731 dijakov, sedaj jih je pa že 34.118, njihovo število se je torej skoro podvojilo. Prebivalstvo se je od tedaj pomnožilo le za kach 20%. Iz teh števil je vidno, da mora v Nemčiji biti v kratkem veliko preveč inteligence. Dijaki, ki sedaj prihajajo iz šol, bodo že težko dobili službe. Ni čuda torej, če Nemci svoje ljudi že rinejo na vse strani in si nemški državniki belijo glave zaradi duševnega proletarijata.

Dopisi.

Z Vač 24. julija. [Izv. dop.] Huda nevihta nastala je preteklo noč, grmelo je in treskalo neprenehoma, da je bilo strašno, veter je tako močno pihal, da so se kozolci podirali, napolnjeni z žitom, iz družih je pa naloženo žito vun pometalo, strehe je razkrivalo, drevje je lomilo. Turšica, fižol, oves, proso itd. leži po tleh potlačeno kakor povaljano. Dež je neprenehoma lil od zgodaj v noči do danes popoldne in sem ter tje tako silno, kakor bi se oblaki trgali. Nastali so nagloma hudi nalivi, voda drla je po potih in cestah kakor v potokih navzdol v Savo. Vse meje in prelaze je trgalo, njive udralo in vleklo cele plaze v doline, po dolinah pak je zasuvano njive in travnike. Usejali smo ajdo, katera nam je lepo zelenela, iste na marsikateri njivi ni več. vzelo je rast z zemljo vred, odneslo ter drugod podsulo. Po mlinih je mlinarjem napravila veliko škode, da dalje časa mleti ne bodo mogli, dokler se ne popravi. Po cestah pobrala je voda mostove, ceste grdo raztrgala in razorala in vso nasipo odnesla. V Litijo in preko Zagorja se od nas z vozom ne pride, in delati se bode moralo pridno, da se vse popravi. Taka godi se nam kmetom, to pa še ni vsa nesreča, ozimine pridelali smo malo, ker je vse pozeblo in to, kolikor je ostalo, je rja strla. Čakali in zanašali smo se na jarino in zdaj je vse naše upanje splavalo po vodi. Sadja ne bode nič, od kod novcev za davke, obresti, plače za posle in najemnike, za druge domače potrebe in od kod tudi dovolj živeža?

To za naš kraj žalostno novico ne pišem Vam, gospod urednik, da bi se Vi laglje napolnili predale Vašega dnevnika, ali pa za občudovanje te novice Vašim bralcem, temveč v pojasnilo našim novim deželnim poslancem, da izvedo našo bedo. Da mi pa bodo ložje verjeli, naj se pa prepričati pridejo, ako hočejo.

Na dan volitve v Trebnjem oznanjali so, da poznajo težnje kmeta in obetali, da bodo svojo dolžnost spolnili. Vzemite si to našo nezgodo v porabo in pomagajte!

Spominjam se, pred 9 leti zadela nas je malo več, ko jednaka nesreča, silna toča nam je takrat uničila vse pridelke. Ne vem prav, kdo nam je

takrat pripomogel, da nam je isto leto v Litiji bivši gospod okrajni glavar prinesel vrečo srebrnjakov in nam poškodovancem več ali manj takih srebrnjakov stisnil v roke, in tudi davka smo bili isto leto prosti. Kmet ljubi in rad ima le onega, kdor mu v resnici pomaga.

Ako nam bodete pomagali gospodje poslanci v takih nesrečah tudi Vi, ohranili si bomo v Vas vse zaupanje in gotovo se Vam ne bo bati prihodnjič nikdar za sedež v deželnem zboru.

Domače stvari.

— (Gospod Fran Cegnar,) slavni naš pesnik in poštni nadkontrolor v Trstu, je stalno umirovljen.

— (Josipa Jurčiča „Zbranih spisov“ VIII. zvezek) je ravnokar izšel in se določilja naročnikom. VIII. zvezek obsega roman „Cvet in sad“ in povest „Bela ruta, bel denar“. Dobiti je v „Narodni Tiskarni“, pri J. Giontini-ji in F. Bamberg u broširan zvezek po 60 kr., elegantno vezan po 1 gld. Dobé se tudi še vsi prejšnji zvezki po ravno tej ceni.

— (Poročil) se je dne 21. t. m. g. Ivan Balón, tehniški vodja naredbam zoper trtno uš in oskrbovatelej ameriških trsnic v Halozah, z gospodičino Olgo Lipoldovo iz znane rodoljubne obitelji v Mozirji.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredi v nedeljo 28. julija t. l. pevski večer v restavraciji Ljubljanske čitalnice s sodelovanjem vojaške godbe domačega pešpolka baron Kuhn št. 17. Vspored: I. 1. „Koračnica“, svira vojaška godba. 2. vit. Janušovsky: „Domo-ljubje“, zbor. 3. Zajc: Overtura k opereti: „Die Hexe von Boissi“, svira vojaška godba. 4. Hajdrih: „Jadransko morje“, zbor. 5. Wisneth: „Lieder-Walzer“, svira vojaška godba. 6. Volarič: „Sloven-ski svet, ti si krasán“, zbor. 7. Scherenzel: „Melodienkranz über slovenische Lieder“, svira vojaška godba. 8. Grbič: „Pred slovesom“, čveterospev. 9. Stern: „Annen-Polke“, franc., svira vojaška godba. 10. Grbič: „Slovanski brod“, zbor. 11. Verdij: III. finale iz opere „Ernani“, svira vojaška godba. 12. Zajc: „Jurešičeva putnica“, zbor. 13. Ambrož: „Operettenschau“, veliki potpourri, svira vojaška godba. 14. Strauss: „Rudolfsklänge“, valček, svira vojaška godba. 15. Abt: „Hast du nicht einen Gruss für mich?“, pesen, svira vojaška godba. 16. Korel: „Maskenball-Galopp“, svira vojaška godba. — II. Kegljanje na dobitke: I. dobitke 1 cekin; II. dobitke 3 gld.; III. dobitke 2 gld.; IV. dobitke 1 gld.; V. dobitke za največ serij 2 gld.; VI. šaljiv dobitke za največkrat devet. Serija treh lučajev 10 kr. Kegljanje prične se v soboto 27. t. m. ob 7. uri zvečer in bode trajalo do nedelje 10. ure zvečer. Ustop za ude prost. Neudje plačajo 30 kr. za osobo. Začetek ob 8. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi vse prijatelje društva, petja in zabave odbor.

— (Pot mimo strelišča na gorenji Rožnik) se je — kakor smo že včeraj javili — te dni zaprla, kar je vsekako obžalovati. Kdor je to prouzročil, nema pričakovati hvale, ampak le glasno grajo občinstva. Nihče ni imel škode od tega, da so ljudje hodili po tej stezi in gola zavist je povsod, da se je to zgodilo.

— (Ciril-Metodova podružnica v Mokronogu) izvolila si je za bodoče načelnštvo sledeče p. n. gg.: Predsednikom Matijo Pintarja, kaplana v Št. Rupertu; podpredsednikom Ljudevita Goljo, c. kr. sodnika v Trebnjem; tajnikom Ivana Levca, učitelja v Mokronogu; namestnikom dr. Alojzija Homana, zdravnika v Trebnjem; blagajnikom Ivana Fišerja, c. kr. notarja v Mokronogu; namestnikom Ivana Pleskoviča, c. kr. poštarja v Mokronogu. K glavni skupščini odpošlje podružnica kot zastopnika blag. g. Ivana Fišerja, c. kr. notarja v Mokronogu.

— (V okrajni zastop Slovensko-Bistriški) voljeni so izmej veleposestva narodni kandidatje gg.: Karol Hrastnik, Fran Mlakar, dekan Anton Hajšek, župnik Heržič, Karol Adelstein in Anton Grundner. V kmetških občinah: Miha Koren, Josip Šega, Ferdo Pogorelec, Jak. Vehovar, Josip Koropec, Josip Detiček, Fr. Ašič, Anton Jerovšek, Ludovik Kresnik in Miha Ajd. Makoljski trg pa je volil župnika Lendovška in posestnika Jermana. Slovenci zmagali so prvičkrat v veleposestvu, okrajni zastop je odslej za zmiraj zagotovljen in nemčurstvu je tudi v tem okraji odklenalo.

— (O nevihti in poplavih) prihajajo nam od vseh strani jako žalostna poročila. Mej Lazami in Kresnicami je voda na treh mestih pretrgala ali pa podsula železnični tir. Občinske ceste so vse izprane, da golo skalovje kvišku štrli, travniki in njive na mnogih krajih podsuti. Škoda povsod velika. Močno narasla Sava prinesla je izredno veliko rib soboj. Na železnični postaji na Savi ujeli so v jednom dnevu 213 kilogramov sulcev, mej njimi jednega, ki je imel 21 $\frac{3}{4}$ starih funtov.

— (Iz Zaloga pod Ljubljano) poslala nam je nežna roka poročilo o nevihti dne 23. in 24. t. m. Silno, dvadnevno deževje spremenilo je poprej mirno, prozorno rečico v ljuto reko, ki se je zaganjala ob leseni most, da se je kar tresel. Valovi so prinašali vsakovrstne predmete seboj, deske, bruna, kolesa, posodo, šoto i. t. d. Ribiči so nalovili mnogo taci stvari. Pod Gradom (Osterberg — Sostro) ležeči mlin in tovarna za olje, takozvano „oljarico“ je voda močno poškodovala. V Besnici utrgal se je oblak in deroči potok podrl je nek mlin. Ljudje imajo veliko škodo, ker je voda odnesla mnogo pridelkov, nekaternikom nekda celo živino.

— (Iz Velike Doline pri Jesenicah) se nam poroča dne 25. julija: Pri nevihti včeraj 24. t. m. o peti uri zjutraj in o polu jedni uri popoldne treščilo je v tukajšnji okolici v več sropij, vender brez znatne škode, razen na zvoniku podružnice sv. Jakoba na Ponikvi, katerega je tako poškodovalo, da se bode moral ves z nova postaviti; ogenj ni nikjer nastal.

— (O slepariji) z materjo božjo pri sv. Petru na Hrvatskem dobili smo še naslednje podrobnosti: Ljudstvo bilo je tako omamljeno in fanatizirano, da je na mesto, kjer bi se imela prikazati mati božja, metalo robece, dežnike, telovnike, srajce in da se nekaterniki gorenji del života do golega slekli, da so vrgli slečeno obleko na kup, materi božji v dar. Denarjev nabralo se je, kakor se pripoveduje šest vreč, raznega blaga pa za več voz. Kam je vse to našlo pot, se ne ve. Prizor zadnjih dni bil je zanimiv, ali bolje uprav grozen. Ljudje so glasno molili, kričali, jokali, gnetli se in tlačili, kakor da je ustanek, bilo jih je gotovo nad 15.000 vkupe. Zaradi širjenja sleparije je doslej zaprtih 20 osob.

— (Vabilo) k občnemu zboru „Pedagogičskega društva“ na Krškem, dne 3. avgusta popoldne ob 2. uri v gosp. Antona Ruperta gostilni z nastopnim ušporedom: 1. Poročilo o društvenem delovanju preteklega leta 2. Pregled letnega računa. 3. Volitev treh pregledovalcev računov. 4. Volitev sedmih udov v društveno vodstvo (odbor). 5. Določitev letnega prineska za prave in podporne ude. 6. Določitev cene „Pedagogičskemu letniku“ za neude. 7. Pojedini nasveti. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Na strelišče pri Krškem) prišla je dne 13. t. m. 25. topničarska divizija iz Gorice, a dne 18. t. m. vrnila se čez Novo Mesto. Isti dan prišel je tjakaj 3. topničarski polk iz Gradca.

— (Posojilnica v Makoljah) imela je letos v prvi polovici 26.476 gld. 50 kr. dohodkov, 25.546 gld. 91 kr. izdatkov. Hranilnih ulog je že 68.674 gold. 81 kr., danih posojil pa 86.757 gold. 40 kr. Kakor se vidi, deluje posojilnica v Makoljah prav izvrstno.

Strajk v Zagorji in Trbovljah.

Nasproti vsem lažnjivim poročilom v nemških listih konstatovati nam je, da mej delavci, ki so delo ustavili, doslej ni bilo niti najmanjšega izgredata. Delavci vedejo se popolnoma mirno in dostojno, smelo bi se reči uzorno. Izbrali so iz svoje srede dvajsetorico, ki se pogaja z ravnateljstvom, vrhu tega so iz svoje srede tudi določili može, ki opravljajo požarno stražo. Nikomur neso še nič žalega storili, ničesar še ne poškodovali in prav nepotrebno je bilo, da se je brzojavno pozvala tolika oborožena sila. „Strah ima velike oči“, pravi pregovor sicer, a tu bi se smelo reči, da ima slaba vest jako velike oči.

Ljudje, ki razmere poznajo, so že davno znali, da je strajk neizogiben, kajti razmere delavcev neso bile več človeške. „Länderbank“, ki ima apnenice, steklarne, cinkarne, kovačije in premogove jame v Zagorji, Trbovljah in Hrastniku plačevala je delavcem tako pičlo mezdo, da jim pač ni bilo možno živeti. Kopači (hauer) služili so po 80 kr., drugi delavci po 60 kr.

Delo trajalo je zdržema po 12 ur in sicer je vsak delavec teden dni moral delati 12 ur po noči, drugi teden 12 ur po dnevi, kadar se je pa ta turnus menjaval, moral je delati zdržema 24 ur! Pred vsem tem pa je moral od pičle mezde kupovati si olja za luč, za kar je potrosil 10 kr. na dan in moral je plačevati odstotke v rudniško (bruderlade), tako, da mu je od dnevne mezde 80 ali 60 krajcarjev na dan preostajalo le okolu 60, oziroma 40 krajc.

A to še ni vse. Rudniška blagajna ima tudi nekako „konsumno društvo“, pri katerem je vsak delavec moral jemati živež in blago, ki je bilo večinoma preležano in slabo. Ves zaslužek romal je v konsumno društvo in delavec koncem tedna navadno ni dobil ničesar, živel je v največji bedi, akoravno je v premogovih jamah slednji dan zastavljal svoje življenje.

Nevoljo vzbujale so tudi globe, ki so se odmerjavale kar po dva gold. in pa to, da so samci sicer morali uplačevati v rudniško blagajno, a neso imeli od tega nikake koristi, nobene pravice. Podpore rudniške blagajne dovoljevale so se samo oženjenim rudarjem, samcem pa prav nič.

Kdor stvar po teh pristnih podatkih presoja, se skoro ne more čuditi, da je tako daleč prišlo, a ob jednom izvestno čuti nekako zadočjenje, da delavci tako mirno in zmerno postopajo, da se sme upati, da bode strajk končal brez vsacega izgredata. Mirno, pošteno obnašanje je delavcem na čast.

Zahteve delavcev neso pretirane. Oni zahtevajo, da se jim mezda za 20% zviša, da se jim daje olje za luč, da jim ob nedeljah ne bode treba delati, kakor doslej, da so tudi samci deležni dobrot in koristij rudniške blagajne in da smejo živež in blago kupovati tudi drugod, ne pa izključno pri „konsumnem društvu“.

Ko to čitamo, čudimo se, kako je to, da se je doslej ob nedeljah sploh delalo. Ali ni v Avstriji „nedeljski mir“ proglašen zakonom? In kje je bil naš obrtni nadzornik, da so take razmere, kakor opisane, trajale do današnjega dne?

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 25. julija. Grof Taaffe odpotoval je v Ischl. Misli se, da je to potovanje v zvezi z imenovanjem novega namestnika za Trst, kakor tudi z vprašanjem, na kdaj sklicati deželne zbore.

Praga 25. julija. Namestništvo potrdilo prepoved mladočeskega taborja v Benešovi.

Kodanj 25. julija. Kralj vsprejel za svojega poslednjega bivanja v Penzingu kneza črnogorskega, ki mu je izročil najvišji črnogorski red. Isti dan bila sta knez Nikita in minister grof Kalnoky imenovana viteza slonovega reda.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

VIII. Gosp. zbornični svetnik Janko Kersnik poroča, da je c. kr. deželna vlada poslala trgovski in obrtniški zbornici pravila delovršbenih bolniških blagajnic: a) parnega mlinca kranjske obrtne družbe v Ljubljani; b) tvrdke Janesch, tvornica za usnje; c) I. Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani.

Pravila za delovršbeno bolniško blagajnico parnega mlinca kranjske obrtne družbe v Ljubljani priredila je na prošnjo družbe same z ozirom na § 51 zakona z dné 30. marca 1888, drž. zakona št. 33, c. kr. dež. vlada. Ker so ta pravila v zmislu določil zakona od 30. marca 1888, drž. zak. št. 33, sestavljena, nema odsek nič proti njim.

O pravilih za tvrdki „Janesch“ in „Kleinmayr in Bamberg“ izrekel se je obrtni nadzornik, da ustrezaajo zahtevam zakona. Z ozirom na to nasvetuje odsek:

„Slavna zbornica naj se v svojem poročilu do ces. kr. deželne vlade izreče za potrditev teh treh pravil.“

Predlog je bil vsprejet.

IX. Gospod zbornični svetnik Ivan Baumgartner poroča, da gledé na pravila delovršbenih bolniških blagajnic papirnic v Goricanih in Medvodah, potem v Vevčah, katera je c. kr. deželna vlada poslala zbornici v izjavo, predlaga obrtni nadzornik, da se potrdé ter utemeljuje ta predlog s tem, da se, kar se tiče dajatev blagajnic, ni uvelo nobeno določilo, katero bi utegnili ovirati njih delovanje.

Odsek pritruje tej izjavi ter predlaga:

„Slavna zbornica naj blagoizvoli v svoji izjavi do c. kr. deželne vlade priporočati potrditev obeh pravil.“

Predlog je bil vsprejet.

X. Gospod zbornični svetnik Jarnej Žitnik poroča o pravih pomočnikih zboru tistih pomočnikov, ki se v delu pri zadrugi „Edinost“ na Vrhniki, in pa o pravih za bolniško blagajnico te zadruge.

Zadnja pravila se ne ujemajo z določili zakona z dne 30. marca 1888, drž. zak. št. 33, in zakona z dne 4. aprila 1889, drž. zak. št. 39, torej tudi odsek ne more priporočati, da bi se ta pravila potrdila, dokler se ne premené tako, kakor zahteva omenjeni zakon.

Pravila pomočniškega zbora so pa pravilno sestavljena in odseku je le to omeniti, da bi se v § 4. črka c, določilo vsprejelo, da je dva pomočnika izvoliti, da zastopata pomočniški zbor v zadrugi zboru, in to posebno z ozirom na to, ker na podlagi potrjenih pravil zadruge „Edinost“ tudi združni zbor obrtnikov voli le dva zastopnika v pomočniški zbor. Odsek torej nasvetuje:

„Slavna zbornica naj v svojem poročilu do c. kr. deželne vlade javi kaj ne more priporočati, da bi se pravila bolniške blagajnice potrdila, in zakaj priporoča potrditev pravil za pomočniški zbor.“ Predlog je bil vsprejet.

XI. Gospod zbornični svetnik Anton Klein poroča, da je c. kr. deželna vlada poslala zbornici ukaz njega vzvišenosti gospoda ministra za uk in bogočastje, v katerem javlja, da se je gledé na to, ker kranjska hranilnica bistveno gmotno podpira c. kr. strokovno šolo za umetno vezenje, dala ji pravico izvoliti si zastopnika v strokovne šole odbor s triletno službeno določbo.

Ob enem poziva c. kr. deželna vlada trgovsko in obrtniško zbornico na podlagi § 3. pravil, potrjenih za c. kr. strokovno šolo za umetno vezenje in čipkarstvo, da si izbere jednega zastopnika za strokovne šole odbor. Ako je le mogoče, naj bi bil ta zastopnik isti, ki zastopa zbornico v šolskem odboru c. kr. strokovne šole za lesni obrt v Ljubljani § 3. pravil določa, da je šola podrejena c. kr. ministerstvu za uk in bogočastje in da to svoje višje nadzorstvo izvršuje po političnem deželnem oblastvu.

Neposredno pa nadzoruje šolo šolski odbor, kateri obstoji iz župana mesta Ljubljanskega ali njega namestnika, iz dveh od občine izvoljenih članov, iz jednega zastopnika kranjskega deželnega odbora, kranjske trgovske in obrtniške zbornice in kranjske hranilnice, potem iz treh od ministerstva za uk in bogočastje imenovanih članov in iz voditelja šole.

Službena doba traja tri leta in pravica voliti člane v šolski odbor traja le dotlej, dokler dotične korporacije dajo podpore.

Odsek je pritrdil mnenji c. kr. deželne vlade, da bi bilo najumestnejše, ako bi bil zbornični zastopnik v odboru c. kr. strokovne šole za umetno vezenje in čipkarstvo isti, ki zastopa zbornico v odboru c. kr. strokovne šole za lesni obrt, in sicer radi tega, ker bode šolski odbor tem lažje in hitreje razpravljati svoje stvari ako bodo v odboru za obe šoli iste osebe.

Ker je zbornica poslala v odbor šole za lesni obrt gospoda podpredsednika svojega Miho Pakiča, nasvetuje odsek:

„Slavna zbornica izvoli naj v odbor za c. kr. strokovno šolo za umetno vezenje in čipkarstvo gospoda Miho Pakiča.“

Predlog je bil vsprejet.

(Dalje prih.)

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napenjanji, tiščanji v želodci in nerednem iztrebljenji, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne po-vzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Du-naji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in pod-pisom. 11 (55-9)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrť leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 24. julija.
V Brnu: 75, 46, 9, 45, 11.

Tuji:

25. julija.

Pri **Mallét**: Thoman iz Trsta. — Dassenbacher iz Pulja. — Schwinger iz Berolina. — Schellander iz Trsta. — Hofbauer iz Drinske doline. — Weiss iz Badna. — Lenk s Krškega. — Grabner iz Celovca. — Obereigner iz Šne-perka. — Mertens, Schwab Ficht, Beran, Wind, Stiasni z Dunaja. — Rossi iz Trsta. — Globočnik iz Kraja.

Pri **Slonu**: Partuška iz Trsta. — Hain z Dunaja. — Latzovitz iz Budimpešte. — Ravasini iz Trsta. — H. in J. Schup z Dunaja.

Pri **Južnemk otodvorn**: Duchek iz Plzna. — Do bernik iz Pulja. — Čaflisch z Dunaja. — Sever iz Trsta. — Gröbli iz Tržiča. — Železnikar iz Tržiča. — Hengor iz Rakitnika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
25. julija	7. zjutraj	738.1 mm.	13.5° C	sl. sev.	obl.	
	2. popol.	736.8 mm.	21.3° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	734.4 mm.	16.0° C	sl. szh.	jas.	

Srednja temperatura 16.9°, za 2.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 26. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	83.75	83.65
Srebrna renta	84.80	84.50
Zlata renta	109.55	109.85
5% marčna renta	99.65	99.60
Akcije narodne banke	908	907
Kreditne akcije	304.25	304.25
London	119.85	119.80
Srebro	—	—
Napol.	9.49	9.51 1/2
C. kr. cekini	5.65	5.68
Nemške marke	58.42 1/2	58.60
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	132 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	173
Ogerska zlata renta 4%	99	70
Ogerska papirna renta 5%	94	95
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	75
Kreditne srečke	100 gld.	183
Radolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banka	120	124
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	—	—

Št. 30 o. z. o.

(557-2)

Mesto zdravnika

za sodnijski okraj Podgrad v Istri

razpisuje se z letno plačo 800 gld. in potno od-škodnino (pavšalom) 400 gld. Zdravnik stanovati mora v Podgradu, kjer je sedež okrajnemu sodišču in drugim uradom, mora imeti svojo lekarno in go-voriti jeden slovanski jezik.

Natančnejši pogoji ležé na ogled pri podpisa-nem odboru in se na zahtevo tudi dopošljejo.

Prošnje za to mesto poslati je podpisanemu odboru v 6 tednih.

Okrajni zdravstveni odbor Podgrad v Istri,
dne 18. julija 1889.

Dr. Friderik Lengiel-ov

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, ka-teri teče iz breze, ako se navrti njeno debló, je od pančevka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim po-tom kot balzam, zadobi pa ču-dovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan ne-znatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in ko-žave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nesno rdečino, zajeece in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrcu z navodom vred gld. 1.50.

Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trn-koczy-jl, lekarji. (179-10)

Po soglasnej sodbi odličnih strokovnjakov

koroški rimski vrelec

jako odlična zdravilna studenčnica pri vrtnih, že-ločnih, mehurnih in obistnih boleznih, pri kataru, hripavosti, kašljanji, posebno za otroke, pole; tega pa tudi (424-8)

jako fina namizna voda

s posebno dobrim okusom, brez vseh organskih in že-lodec otežujočih primesi.

Glavna zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u; prodajajo ga nadalje: **M. Kastner in J. Klauer;** v Kranji: **F. Dollenz.**

Gena zvezku 60 kr., eleg. vez. 1 gld.

JURČIČ-EVI ZBRANI SPISI.

Ravnokar je izšel in se dobiva v

„NARODNI TISKARNI“

VIII. zvezek

Jurčič-evih zbranih spisov.

Vsebina:

Cvet in sad.

Izvirni roman. („Slovenska knjižnica“ 1877.)

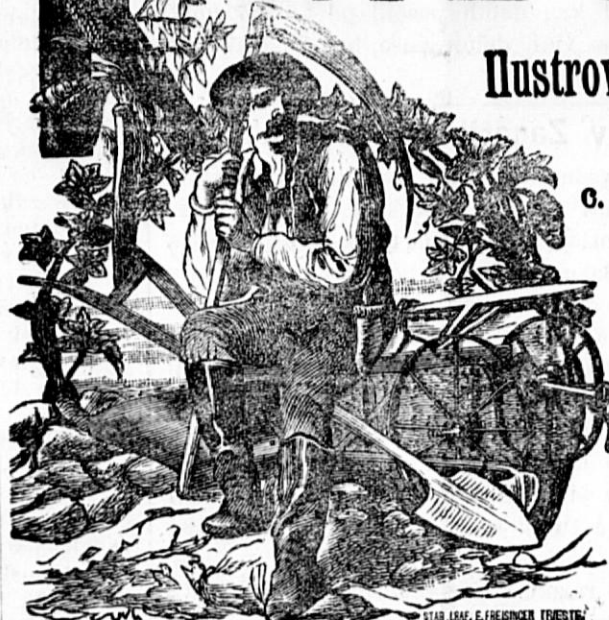
Bela ruta, bel denar.

Povest. (Slovenski Narod 1874.)

Zvezek stane 60 kr., elegantno vezan 1 gld. — Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nevezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr. — Dijaki dobivajo Jurčič-eve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročé skupno najmanj 10 izvodov.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

KMETOVALEC.

Ustrovan gospodarski list s prilogo „Vrtnar“.

Uradno glasilo
c. kr. kmetijske družbe vojvodine kranjske.

Urejuje Gustav Pirc, družbeni tajnik.

„Kmetovalec“ izhaja 15. in zadnji dan v mesecu ter stoji s prilogo vred 2 gld., za gg. učitelje in ljudske knjižnice pa le 1 gld. na leto. — Udje c. kr. kmetijske družbe kranjske dobivajo list brezplačno.

Inserati (oznanila) zaračunajo se po nastopni ceni: Inserat na celi strani 16 gld., na 1/2 strani 8 gld., na 1/4 strani 5 gld. in na 1/8 strani 3 gld. Pri večjih naročilih velik rabat. Družabnikom izdatno ceneje. Vse inserate zunaj Kranjskega sprejemata le Haasensteln & Vogler na Dunaji (Wien, 1., Wallfischgasse Nr. 10).

Vsa pisma, naročila in reklamacije pošiljati je c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani, v Salendrovih ulicah šte. 5.

Z l. 1889. nastopi „KMETOVALEC“ VI. letnik. „KMETOVALEC“ je edini večji gospodarski list in ob enem najcenejši, zato ni čuda, ako je med najbolj razširjenimi slovenskimi listi. V l. 1888. prinesel je „KMETOVALEC“ na 212 straneh velike oblike 80 večih in 105 manjših gospodarskih in sicer poljedel-skih, živinarskih, vinarskih in gozdnarskih člankov, nad 135 splošno zanimivih odgovorov na gospodarska vprašanja, katera so stavili naročniki uredništvu, blizu 175 gospodarskih novic i. t. d. To berilo razjasnjevalo je 50 podob. „VRTNAR“ je poseben vrtnarski strokovni list, katerega dobivajo naročniki „KMETOVALECA“ zastoj. „VRTNAR“ je prinesel l. 1888. na 96 straneh velike osmerke 85 večih in 78 manjših sadjarskih in vrtnarskih člankov ter blizu 70 podob. — Berilo v „KMETOVALECU“ in „VRTNARJU“ je dan-danes za naprednega kmetovalca tako važno, da ne sme biti slovenskega gospodarja brez teh koristnih listov. — „KMETOVALEC“ s prilogo „VRTNAR“ stoji na leto 2 gld., gg. učitelji plačajo pa le polovico. Udje c. kr. kmetijske družbe dobivajo „KMETOVALECA“ zastoj. — Naročila sprejema c. kr. kmetijska družba v Ljubljani, v Salendrovih ulicah št. 5. Naročniki, ki vsopijo med letom, dobijo vse izšle številke. (874-8)

Izdajatelj in list „Narodne Tiskarne“.